

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi Skarbu Państwa - Ministra Cyfryzacji o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt VI ACa [...]/13
w sprawie z powództwa „M.” sp. z o.o. w R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 22 grudnia 2016 r., sygn. akt VI ACa [...]/15,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2. zasądza od „M.” sp. z o.o. w R. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślenia przy tym wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

Powodowa Spółka we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów. Zagadnienia prawne ujęła w zapytania:

- „Czy art. 79 ust. 1 pkt 3 pkt b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych po wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 czerwca 2015 r. sygn. akt SK 32/14 (Dz.U. poz. 932) należy interpretować w ten sposób, że uprawniony z tytułu praw autorskich może dochodzić odszkodowania wyłącznie na zasadach ogólnych, jeżeli naruszenie miało charakter zawiniony?”

- „Czy rozpoznając skargę o wznowienie postępowania opartą wyłącznie na art. 401¹ k.p.c. i błędnej wykładni wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 czerwca 2015 r. polegającej na przyjęciu, iż Trybunał zakwestionował dochodzenie roszczeń odszkodowawczych, które nie korespondując z wysokością poniesionej przez uprawnionego, Sąd powinien tę skargę oddalić czy też może z urzędu zmienić zakres i uzasadnienie żądania i w konsekwencji skargę uwzględnić?”

- „Czy w przypadku przyjęcia do rozpoznania skargi opisanej w pkt 2 wystarczającym działaniem Sądu jest zmniejszenie uprzednio zasądzonego odszkodowanie o jedną trzecią, czy też Sąd winien ustalić na nowo wysokość stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu - o którym

mowa w art. 79 ust. 1 pkt 3 pkt b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych?”

- „Czy Sąd Apelacyjny rozpoznając skargę o wznowienie postępowania i w konsekwencji zmieniając zaskarżony wyrok, może uznać, iż „chwila” dochodzenia wynagrodzenia, o której mowa w art. 79 ust. 1 pkt 3 pkt b) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych, jest dzień wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji, pomimo iż od jego wydania minął znaczny okres czasu (w niniejszej sprawie ponad trzy lata od dnia wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji i osiem lat od dnia wniesienia pozwu), czy też winien ustalić stosowne wynagrodzenie na chwilę wydawania własnego wyroku, zwłaszcza jeśli sporządzona uprzednio opinia biegłego wskazuje na wynagrodzenie wyższe niż to przyjął Sąd?”

- „Czy w przypadku, gdy prawomocny wyrok zasądzający odszkodowanie za naruszenie praw autorskich jest zmieniany w wyniku uwzględnienia w części skargi o wznowienie postępowania na skutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (które to orzeczenie modyfikuje kwotę możliwego do uzyskania odszkodowania o jedną trzecią) i w konsekwencji „zmniejsza” zasądzone odszkodowanie o jedną trzecią, można przyjąć, iż Powód „przegrywa” proces w jednej trzeciej i w konsekwencji odpowiednio „obciążyć” go kosztami procesu?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i przedstawieniu wyczerpującej argumentacji jurydycznej wskazującej, że zagadnienie takie w sprawie występuje, jest nowe, dotychczas w orzecznictwie nierozstrzygnięte i będzie miało znaczenie precedensowe przy rozstrzyganiu spraw podobnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151).

Natomiast przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że treść określonych przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona

w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych przepisów już powstały w orzecznictwie określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie postulowanej wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09 - nie publ.).

Skarżący nie sprostął tym wymogom. Ograniczył się do podania pięciu pytań, wniosek o przyjęcie skazy kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji wykazującej, że sformułowane zapytania stanowią nowe, nierozpoznane dotychczas w orzecznictwie zagadnienia prawne, które mają znaczenie dla rozpoznanej sprawy. Skarżący nie podał możliwych dróg i wyników wykładni wskazanych przepisów, nie powołał żadnych rozbieżnych orzeczeń sądów ani nie wskazał na ewentualne różne możliwe drogi wykładni przytoczonych przepisów.

Przy przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., sformułowanie w skardze kasacyjnej samych pytań, bez przedstawienia szerszej analizy zasygnalizowanych w nich problemów, nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie istnieje potrzeba przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego czy też z uwagi na potrzebę wykładni przepisów. Ponadto skarżący pomija, że po wyroku Trybunału Konstytucyjnego SK 32/14, wbrew jego twierdzeniom, nie budzi wątpliwości zakres możliwego odszkodowania również gdy naruszenie prawa autorskich było zawinione. Z kolei zapytania o sposób rozstrzygania sprawy w postępowaniu, które zostaje wznowione w oznaczonych podstawami wznowienia granicach, znajdują dostateczne wyjaśnienie w przepisach kodeksu postępowania cywilnego dotyczących wznowienia postępowania.

W tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 i art. 99 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie (Dz.U. 2015 r., poz. 1800) ze zmianą wynikającą z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016 r., poz. 1668).

jw

ał